

Μαρτυρία Θεραπείας

(Μετάφραση από τα πορτογαλικά)

27 Οκτωβρίου 2014

Ονομάζομαι Πάστορας Isaque Roberto. Κατάγομαι από την Londrina στην πολιτεία του Παρανά, στη Βραζιλία και θα ήθελα να μοιραστώ κάτι με αυτό το μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου. Είμαι πάστορας στη Londrina για 15 χρόνια. Πριν τρία χρόνια η οικογένειά μου σημαδεύτηκε από ένα τραγικό, αλλά μεγάλο γεγονός.

Στις 24 Ιουνίου 2011, η κόρη μας Beatriz Gabriela (στην ηλικία των επτά ετών), υπήρξε θύμα σοβαρού τροχαίου ατυχήματος όταν χτυπήθηκε από έναν οδηγό ταξί καθώς περνούσε τη διάβαση πεζών. Το χτύπημα ήταν τόσο δυνατό που, σύμφωνα με τους ανακριτές της υπόθεσης, εκτινάχτηκε περίπου 21 πόδια μακριά. Ετρεξα

στο πλευρό της, δεν ανέπνεε και θυμάμαι ότι ούρλιαξα, «Κάποιος να καλέσει βοήθεια! «Όταν κοίταξα ξανά προς το μέρος της, είδα το λάστιχο μιας μοτοσικλέτας και μια φωνή μου είπε, «Εγώ θα βοηθήσω. Είμαι πυροσβέστης.» Εκείνη τη στιγμή, ο Θεός έστειλε εκεί τον άνθρωπο που τις έδωσε τις πρώτες βοήθειες. Ξάπλωσε τη Beatriz ανάσκελα και έκανε μαλάξεις καρδιο-αναπνευστικής αναζωογόνησης και αυτή έβγαλε αίμα από το στόμα. Η βοήθεια έφτασε, και ενώ τη φρόντιζαν μέσα στο ασθενοφόρο, άρχισα να προσεύχομαι. Ο διάβολος με προκαλούσε και μου έβαλε στο μυαλό την εικόνα ενός γνωστού μου αγοριού που είχε χτυπηθεί από αυτοκίνητο και έχασε την ικανότητα ομιλίας και τον συντονισμό του. Τώρα, η οικογένειά του τον μετακινεί με αναπηρική καρέκλα. Εκείνη τη στιγμή, ο διάβολος μου έφερε την εικόνα του και είπε, «Έτσι θα καταλήξει η κόρη σου».

Την μετέφεραν στο νοσοκομείο και εισήχθη με την εξής διάγνωση: κάταγμα στο αριστερό πόδι, κάταγμα στο αριστερό βραχιόνιο οστού, σπασμένα δεξιά και αριστερή κλείδα, ρήξη σπλήνας, πνευμονική διατασιμότητα και κρανίο-εγκεφαλικές κακώσεις επιπέδου 3 (το επίπεδο 4 αντιστοιχεί σε θάνατο).

Όταν φτάσαμε στη μονάδα εντατικής θεραπείας, είδαμε την κόρη μας συνδεδεμένη με διάφορες συσκευές, να αναπνέει με μηχανική υποστήριξη και να βρίσκεται σε κώμα. Τρεις μέρες μετά το ατύχημα, στις 27 Ιουλίου, ο θεράπων νευροχειρουργός μας τηλεφώνησε και είπε, «Έχω άσχημα νέα. Η κατάστασή της επιδεινώθηκε. Η Beatriz δεν ανταποκρίνεται στα φάρμακα και παρουσιάζει κρανιακή υπέρταση. Ο εγκέφαλος διογκώνεται. Εξαιτίας αυτού, το αίμα δεν κυκλοφορεί στον εγκέφαλο και μέσα στις επόμενες ώρες η Beatriz θα είναι εγκεφαλικά νεκρή.» Ο γιατρός είπε, «Έχω μια τελευταία εναλλακτική λύση, που είναι η χειρουργική επέμβαση για να αφαιρέσω ένα κομμάτι του κρανίου από κάθε πλευρά για να μειωθεί η πίεση στον εγκέφαλο της Beatriz, έτσι ώστε να υπάρχει χώρος για να επεκταθεί. Ωστόσο, δεν υπάρχει καμία εγγύηση ότι η κατάστασή της θα αλλάξει ή ότι μπορεί να αντέξει την επέμβαση.»

Δώσαμε τη συγκατάθεση μας για την χειρουργική επέμβαση, επειδή ξέραμε ότι η τελευταία λέξη είναι του Θεού. Ενώ ετοιμάζαν τα πάντα, μας είπαν να μείνουμε με τη Beatriz, για να μπορέσουμε να την αποχαιρετήσουμε. Η γυναίκα μου άρχισε να προσεύχεται, ενώ εγώ κάλεσα τους άλλους προσευχόμενους μεσολαβητές και εξήγησα την κατάσταση. Ενώ η γυναίκα μου έσκυβε πάνω στο σώμα της Beatriz και προσευχόταν, ήρθε κάποιος και της είπε, «Μητέρα, σας συμβουλεύω να προσευχηθείτε στον Θεό να την πάρει, γιατί αν

επιβιώσει, θα μείνει φυτό σε ένα κρεβάτι». Ωρες αργότερα, χωρίς να ξέρω τι είχε συμβεί, έλαβα ένα μήνυμα στο κινητό μου από μια κουνιάδα που είπε ότι προσευχόταν το απόγευμα και είχε δει ένα όραμα. Είδε ένα κακό πνεύμα να έρχεται στη γυναίκα μου και να της λέει αυτά ακριβώς τα λόγια.

Η επέμβαση κράτησε περίπου πέντε ώρες. Όταν έφεραν τη Beatriz στη μονάδα εντατικής θεραπείας, το κεφάλι της ήταν όλο τυλιγμένο και το πρόσωπό της ήταν παραμορφωμένο. Δεν μπορούσα να κάνω τίποτα άλλο παρά να περιμένω. Προσευχηθήκαμε να την θεραπεύσει ο Θεός, αλλά τα κακά νέα συνέχισαν να έρχονται, πνευμονία, νοσοκομειακή λοίμωξη.

Μία ημέρα πριν από τα γενέθλιά της Beatriz (8 Αυγούστου), ο γιατρός είπε ότι θα σταματούσε την καταστολή για να δούμε αν θα βγει από το κώμα. Ρώτησα, «Πόσο νομίζετε ότι θα χρειαστεί για να ξυπνήσει;»

«Δεν υπάρχει τρόπος να το πούμε σίγουρα», είπε. «Μπορεί να ξυπνήσει σήμερα, αύριο, την επόμενη εβδομάδα τον επόμενο μήνα, τον επόμενο χρόνο, αλλά μπορεί επίσης να μην ξυπνήσει ποτέ», κατέληξε.

Λίγες μέρες αργότερα, αφαιρέθηκε η συσκευή τεχνητής αναπνοής. Το γιορτάσαμε γιατί άρχισε να ξυπνάει. Ωστόσο, κατά τη διάρκεια της νύχτας η Beatriz εισέπνευσε υγρά και

η δυσκολία στην αναπνοή της επιδεινώθηκε. Όταν φτάσαμε στο νοσοκομείο, την είδαμε να αναπνέει με πολλή δυσκολία. Η ιατρική ομάδα έκανε ό, τι μπορούσε για να αισθανθεί καλύτερα. Πήγαμε για μεσημεριανό γεύμα και όταν επιστρέψαμε και ζητήσαμε να μπούμε, μας σταμάτησαν. Κοίταξα από την πόρτα και σχεδόν ολόκληρη η ομάδα ήταν γύρω από το κρεβάτι κλαίγοντας. Χρειάστηκε να περιμένουμε μερικά λεπτά και όταν μας επέτρεψαν να μπούμε, είδαμε ότι είχαν βάλει ξανά στη Beatriz τον σωλήνα που υποβοηθά την αναπνοή. Ένας από τους γιατρούς είπε, «Μπορεί να χρειαστεί να κάνουμε τραχειοτομή και η Beatriz θα αναπνέει, μέσω ενός σωλήνα τραχειοστομίας. Δεν θα έχει πλέον τη δυνατότητα να αναπνεύσει από μόνη της.» Και άλλα κακά νέα, ένας ακόμη λόγος για να προσευχηθούμε. Μετά από μέρες, η Beatriz ξύπνησε από το κώμα και πήγε σε κανονικό θάλαμο.

Συνεχίσαμε να παρακαλούμε τον Θεό και να νηστεύουμε συνεχώς. Όταν η Beatriz πήγε στον θάλαμο, μετατρέψαμε το δωμάτιο σε κέντρο προσευχής, 24 ώρες την ημέρα. Είχαμε βάλει να παίζουν ύμνοι. Προσευχόμαστε κάθε ώρα. Ο κόσμος περνούσε και έβλεπε τη Beatriz ξαπλωμένη στο κρεβάτι με το πόδι της στον γύψο, συνδεδεμένη στα μηχανήματα σίτισης και υποβοήθησης της αναπνοής και έλεγε, «Πώς μπορεί να υπάρχει τόση γαλήνη σε αυτό το μέρος;» Συνολικά νοσηλεύτηκε για 53 ημέρες.

Όταν η Beatriz πήρε εξιτήριο, ήρθε στο σπίτι χωρίς να εμφανίζει κανένα σημάδι ανάρρωσης. Είχαμε ένα κρεβάτι νοσοκομείου, μια καρέκλα για το ντους και μια αναπηρική καρέκλα στο σπίτι. Η γυναίκα μου μιλούσε με έναν φυσιοθεραπευτή και ρώτησε, «Γιατρέ, πόσο καιρός νομίζετε ότι θα χρειαστεί μέχρι να περπατήσει η Beatriz;» Ο γιατρός απάντησε: «Εργάζομαι στο συγκεκριμένο κλάδο πολλά χρόνια. Δεν έχω συναντήσει ποτέ σε οποιαδήποτε ιατρική βιβλιογραφία ή ακούσει οποιαδήποτε ιστορία για κάποιον που επιβίωσε από ατύχημα όπως αυτό της Beatriz. Ίσως μια μέρα μπορέσει να περπατήσει με πατερίτσες ή πι, αλλά κατά τη γνώμη μου, δεν θα μπορέσει ποτέ ξανά να περπατήσει κανονικά». Ωστόσο, είχαμε αποφασίσει μέσα μας, ότι δεν θα είχε αυτή την κατάληξη. Συνεχίσαμε σταθερά να αναζητούμε τον Κύριο, μερικές φορές με πίστη, μερικές φορές κλαίγοντας, αλλά πάντα με ελπίδα. Μια μέρα την πήγαμε σε μια κοινοτική κλινική, γιατί χρειαζόμασταν ένα παραπεμπτικό και είπα στον γιατρό ότι ήταν επείγον. Ο γιατρός ζήτησε να δει τη Beatriz και όταν μπήκα στο γραφείο κρατώντας την στην αγκαλιά μου, ο γιατρός ρώτησε, «Κύριε, γιατί βιάζεστε τόσο; Τι θα μπορούσε να αλλάξει από την άποψη της κατάστασης αυτού του παιδιού;»

Η Beatriz έπρεπε να υποβληθεί σε χειρουργική επέμβαση για την εμφύτευση τεχνητής προσθήκης στα σημεία όπου αφαιρέθηκε το οστό του κρανίου της. Προϋπολογίστηκε ένα κόστος 147.500,00 ρεάλ (περίπου 60.000,00 USD). Δεν είχαμε τα χρήματα, έτσι είχαμε έναν ακόμη λόγο για να προσευχηθούμε. Έχοντας λάβει οδηγίες από τον Θεό μέσω ενός φίλου, ξεκινήσαμε μια εκστρατεία για να συγκεντρώσουμε τα χρήματα. Την Πέμπτη, πήρα ένα τηλεφώνημα. Ήταν μια γυναίκα που άρχισε να ρωτάει για τη Beatriz. Ρώτησε πόσα χρειαζόμασταν ακόμα, και είπα 57.000,00 (BRL) (23.000,00 \$ USD). Είπε ότι θα δει αν θα μπορούσε να κάνει κάτι για να μας βοηθήσει. Την επόμενη Δευτέρα, όταν πήγα στην τράπεζα να ελέγξω το υπόλοιπο, είδα ότι το άτομο αυτό είχε καταθέσει το ποσό που χρειαζόμασταν. Σε 40 ημέρες μπορέσαμε να συγκεντρώσουμε όλο το ποσό που χρειαζόμασταν. Δόξα τω Θεώ!

Η χειρουργική επέμβαση έγινε στις 23 Δεκεμβρίου, 2011. Εκείνη την εποχή, η Beatriz μπορούσε ήδη να καθίσει υποστηριζόμενη με κάποια μαξιλάρια και μπορούσε επίσης να

καθίσει στο αναπηρικό καροτσάκι. Στις 27 Δεκεμβρίου, πήγα να πω αντίο στη Beatriz πριν φύγω για να πάω στην εκκλησία. Πήρα τα χέρια της και της είπα ότι πήγαινα στην εκκλησία. Τότε την ένιωσα να μου τραβάει το χέρι. Την κράτησα σταθερά και αμέσως σηκώθηκε. Φοβήθηκα και έκανα ένα βήμα πίσω και την ίδια στιγμή, έκανε ένα ακόμη βήμα προς τα εμπρός και συνέχισε να περπατάει. Ο Θεός τηρεί το λόγο του !

Καθώς περνούσαν οι μέρες, η Beatriz συνέχισε να ανακτά τις ικανότητές της. Άρχισε να μιλάει και να γράφει. Τον Μάιο του 2012, πήγε ξανά στο σχολείο.

Σήμερα, τρία χρόνια μετά, η Beatriz είναι η ζωντανή μαρτυρία ενός υπερφυσικού θαύματος, μια απόδειξη ότι ο Θεός τηρεί το Λόγο Του και ενεργεί υπέρ όλων εκείνων που πιστεύουν σε Αυτόν. Ο λόγος που έχω για τη ζωή σας, ανά πάσα στιγμή, «ΤΑ ΠΑΝΤΑ ΕΙΝΑΙ ΔΥΝΑΤΑ ΓΙΑ ΑΥΤΟΝ ΠΟΥ ΠΙΣΤΕΥΕΙ» (Μάρκος 9:23).

Πριν από μερικές ημέρες, η γυναίκα μου ήταν με μια φυσιοθεραπεύτρια και η γιατρός έδειξε τη Beatriz σε έναν από τους μαθητές της και είπε, «Αυτό είναι θαύμα, γιατί αν δεν ήταν ο Θεός, δεν θα βρισκόταν εδώ. Η ιατρική δεν μπορούσε να κάνει τίποτα γι' αυτήν».

Η ιατρική δεν μπορούσε να κάνει τίποτα, αλλά ο ΘΕΟΣ ΜΠΟΡΕΙ! ΜΠΟΡΕΙ ΑΥΤΟ ΝΑ ΓΙΝΕΙ ΚΑΙ ΣΤΗ ΔΙΚΗ ΣΑΣ ΖΩΗ!

Πάστορας Isaque Roberto

Αυτή τη μαρτυρία τη γνωρίζει ολόκληρη η εκκλησία στη Londrina και υπήρξε παράδειγμα της δύναμης του Θεού να δοκιμάσει την πίστη μας. Παρακολουθήστε την μαρτυρία όπως την καταγράψαμε στην εκκλησία στο YouTube: <http://www.youtube.com/watch?v=YHqbBk0A4nA>.